

تأثیر مالچ پلی اتیلن روی افزایش بهره وری مصرف آب در زراعت گوجه فرنگی

امیر نوریجو، مهشید هناره، سپیده حاتمی

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی ارومیه

با عنایت به شرایط اقلیمی کشور و کمبود قطعی آب و فزونی اراضی نسبت به منابع آب و از طرفی پایین بودن کارایی مصرف آب و لزوم گسترش اراضی آبی جهت افزایش تولید، استفاده از مالچ پلی اتیلن به عنوان یکی از روشهای شناخته شده در کاهش مصرف آب و استفاده بهینه از منابع آب مورد توجه قرار گرفته است. در این راستا پژوهشی به صورت فاکتوریل اسپلیت پلات با چهار تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دکنتر نخجوانی (کهریز) بر روی گوجه فرنگی رقم پتوالی CH در سال ۱۳۸۴ در قطعه زمینی به مساحت ۱۳۰۰ متر مربع انجام گردید. ترکیب فاکتور فاصله ردیف (در دو سطح ۱۰۰ و ۱۲۰ سانتیمتر) و فاکتور فاصله بین بوته ها در روی ردیف (در دو سطح ۳۰ و ۴۰ سانتیمتر) به صورت فاکتوریل در پلاتهای اصلی و نحوه استفاده از مالچ در سه حالت در کرت‌های فرعی قرار گرفتند. روش استفاده از مالچ عبارت بودند از: ۱- پوشش تمام پشته و نصف جوی از مالچ ۲- پوشش تمام جوی و نصف پشته از مالچ ۳- تیمار بدون استفاده از مالچ (شاهد) آبیاری هر کرت به طور مستقل انجام شده و میزان آب آبیاری بر اساس دور

سبزیکاری - بوستر

آبیاری و اندازه گیری رطوبت خاک قبل از آبیاری و با هدف جبران رطوبت تا ظرفیت زراعی، تعیین و توسط سیستم لوله کشی داخل مزرعه آبیاری انجام و میزان آب آبیاری توسط کنتور حجمی کنترل گردید. بافت خاک لوم و لوم شنی بوده و دور آبیاری ۷ الی ۱۰ روز انتخاب گردید. مصرف مالچ در صورت پوشش کل جوی و نصف پشته نسبت به تیمار شاهد(فاقد مالچ) موجب ۴۲٪ صرفه جویی در مصرف آب و در صورت پوشش تمام پشته و نصف جوی توسط مالچ باعث صرفه جویی در مصرف آب به میزان ۲۲٪ شد. بهره وری مصرف آب در تیمار شاهد(بدون مالچ) ۱۰/۲۰ کمترین و در تیمار پوشش تمام جوی و نصف پشته ۱۷/۱۰ کیلوگرم به ازای مصرف یک متر مکعب آب بیشترین بود.